

Giendom til et Beløb af 100 £ aarlig eller en Formue af 1000 £, medens der for at optages paa den almindelige Liste kun fordres en lignende aarlig Indtægt af 5 £ eller en Formue af 100 £. Der holdes i dette Viemed i Skotland en særlig Liste over de Personer, som have den førstangivne Indtægt eller Formue, og forsaavidt der blandt det Antal Navne, som efter Bogstavfølgen skal udtages af den almindelige Liste, ikke indeholdes det bestemte Forholdstal af saadanne Personer, tages de manglende fra hin Liste. Da det imidlertid her er påtænkt, at lade den almindelige Liste bestaae af 2 Dele, nemlig en almindelig og en særlig over de Valgbare til Landstinget, vil Følgen heraf være den, at de Navne, som ere optagne paa den særlige Liste, maae udslettes af den almindelige.

Jøvrigt skal man endnu blot med Hensyn til den almindelige Liste i videre Forstand bemærke, at Tidsfristerne ere valgte saaledes, at det baade kan opnaaes at have de engere Lister, som skulle benyttes ved Rævningeretternes Samlinger færdige i betimelig Tid, og at drage Fordel af de alt i andet Viemed affattede Valglister, hvorved endel Uleilighed og Tidsspilde vil undgaaes.

„Den vigtige og ikke mindre vanskelige Opgave,“ hedder det i Folketingsudvalgets Betænkning, „af den store Mængde, som saaledes — enten uden eller efter Anmodelse — bliver at opføre paa den almindelige Rævningeliste, at udfinde de Mænd, hvem det ifølge deres Redelighed, Selvfærdighed og øvrige personlige Egenskaber helst maatte betroes at fælde Dom i Sager, som angaae deres Medborgeres Betsfærd, har Udcastet (Hages) søgt at løse ved at overlade Affattelsen af den meget mindre omfattende saakaldte Udvalgsliste til 3 kongevalgte Revisorer for hver enkelt mindre Rævningekreds.“ Med Hensyn til den saaledes foreslaaede Ordning har Udvalget kun bemærket, at det forekommer samme mindre principmæssigt og derhos unødvendigt at overlade Valget af disse Revisorer ubelukkende til Regjeringen, hvorimod der vel kunde være Anledning til at lade den ene som Formand vælge paa denne Maade, og derimod de 2 andre af Kommunalautoriteterne. Udvalget har altsaa billiget, at Udbraget

af den almindelige Liste skeer ved Valg af dertil særlig bestfittede Mænd, hvad der nærmest svarer til den i England brugelige Fremgangsmaade, medens i Skotland Sheriffen (der er Embedsmand) ved at affatte den snævrere Liste blot har at gaae frem efter Navnenes Bogstavfølge, saaledes at den hele Liste efterhaanden bliver gennemgaaet, dog at det, som tidligere anført, iagttages, at en Trediedel af den snævrere Liste bestaaer af special jurors 3: Rævninger, der have større Indtægt eller Formue end de andre. Til denne Anstuelse troer Ministeriet ogsaa at burde slutte sig, fordi man paa denne Maade med større Sandsynlighed vil kunne vente at faae de mest fittede Mænd til det vigtige Rævningehverv, og idet man har troet, at det Udvalg, som skulde affatte den snævrere Liste, bør sammensættes som af Folketingsudvalget foreslaaet, er det i Udcastets § 34 bestemt, at det i hvert Amt skal bestaae af Amtmanden og tvende af vedkommende kommunale Autoriteter valgte Mænd, en for Landet og en for Kjøbstæderne, der, naar det indrettes en fælles overordnet Bestyrelse for Land og Kjøbstæder, ville kunne vælges af denne. Ministeriet er af den Formening, at der hos et saaledes sammensat Udvalg vil findes baade Uafhængighed og Kjendskab til Befolkningen, og for yderligere at fiktte det fornødne Grundlag for et paalideligt Valg, er det ved Udcastets § 35, ligesom ved Hages Udcast § 42 fastsat, at alle offentlige Myndigheder og private Personer ere pligtige, saavidt de dertil ere i Stand, at meddele de Oplysninger som et Udvalg forlanger til Afbenyttelse.

Af den snævrere Liste, som atter deler sig i en almindelig og en særlig, hvilken sidste omfatter Mænd, der ere valgbare til Landstinget, fremgaae nu ved Lodtrækning efter den i Udcastet bestrevne Fremgangsmaade de Lister, som skulle benyttes ved Rævningerettens Samlinger. Kapitlets tilbagestaaende Del indeholder Straffene for Rævninger, som udeblive efterat være indkaldte til Tjeneste og de nødvendige Forrifter om, hvorledes det fornødne Antal af Rævninger i saadanne Tilfælde skal bringes tilstede. Med Hensyn til disse Bestemmelser, der ikke synes at trænge til nogen særlig Be-